

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

IV. Quam conueniens sit, vt religosi se obstringant Deo tribus votis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](#)

tantum declarandum specie externa, vel verbis tantum, sed factis & operibus, & id circò non satis est vota edidisse, sed necessariò oportet reipsa ea obseruare. Denunciarre se contrarium inimico bonum est, sed vincere eundem melius. Dum religiosus facit vota denunciat se mundo contrarium, sed quando præstat promissionem in votis factam, vincit mundum.

Quam conueniens sit, ut religiosi se obstringant Deo tribus votis.

C A P V T IV.

FILI, admodum conueniens est, religiosum instructum esse trium virtutum armis, quæ per vota promisit, nempe paupertate, castitate & obedientia. Quando miles studet imitari suum Ducem, ijsdemq; cum eo se armis communire, ut fortiter pro Duciis arbitrio manum cum hoste conserat, laude & remuneratione dignus est. Ego sum vniuersæ militiæ religiosæ dux & Imperator, qui his tribus virtutibus armatur antecessi, omnibusq; mei imitatoribus modum configendi demonstrau. His armis vici inimicos & triumphum de vietiis egi. Quocirca conuenit, religiosos, qui sub meo ve-

xillo merent, & eosdem mecum oppugnaturi sunt hostes, eadem arma capescere, quibus si quemadmodum oportet, vsi fuerint, victoria minimè dubia potentur. Miles, qui conatur suū imitari ducem, etiā si eius robur non assequatur, tamen præmio dignus est.

CONGRUIT etiam, ut religiosus omnia abiiciat, quæ profectum spiritualem possent retardare. Tria scholari facienda sunt, ut in disciplinis humanis progressum faciat. Primo enim debet omnia studiorum obstatua remouere, ut sunt voluptates carnis. Deinde, quicquid potest impedire verum in studiis progressum, ut bonoru temporalium sollicitudinem. Tertiò, eligere mediū efficax ad capiendā Magistri doctrinā, quod est Magistro, legibusq; scholasticis sedulò parere. Hæc tria impedimenta & religiosi Votorum suoru beneficio remouerunt. Nam voto castitatis rescindunt omnes carnales illebras Paupertatis, curam rerum temporaliū. Obedientiae verò, obsequuntur omnibus Ordinis sui legibus, & Superiorū mandatis. In via spirituali tollere impedimenta est ambulare & progredi in spiritu.

FILI, quia certum & fixum apud te est, mundo, omnibusq; eius vanitatibus renunciare, conuenit ut renunties perfectiori, quo fieri

fieri potest, modo. Quidam deserunt illum affectu, vt sunt illi, qui nullo vanitatum desiderio tanguntur, & faciunt benè. Alij deserunt re ipsa, vti sunt, qui religiosum statum ineunt, & hi faciunt melius. Alij præterea utroq; modo deserunt, & hi perfectissimè illi renuntiant; atq; hoc ipsum faciunt mei religiosi, quando Paupertatem, Castitatem & Obedientiam voulent. Inimicus quò longius à te abest, hoc minus tibi nocere potest.

MUNDVS tribus vtitur retibus, quibus multi sunt irretiti & capti. Primum textum est ex auro & argento, hoc est, diuitiis terrenis; quod quia oblectat aspectum, amatitur ab iis qui eo continentur, & ab iis, qui foris sunt, desideratur. Hoc rete euadunt religiosi per votum Paupertatis, Paupertas enim sublato ab oculis concupiscentiae velo facit, vt rete licet ex auro argentoque consutum sit, nihil aliud videatur quam rete, & prædurus carcer. Alterum rete confectum est ex visco voluptatum carnis, quò qui capti sunt, quanto plus se commouent, tanto magis inuoluuntur. Ab hoc reti liberantur religiosi per votum castitatis, cuius puris candidisq; alis subleuantur in altum, & illecebrarum carnalium glutino exempti, similes angelis efficiuntur. Tertium rete potius

potius imaginariū & phantasticum, quam solidum est, quo capiuntur, qui de se ipsis præsumunt, vanosque huius mundi honores & existimationem aucupantur. Hoc rete effugiūt religiosi per votum Obedientię, quo uti subiiciunt se aliis, ita non cogitant nisi de humilitate & sui ipsius contemptu amplectendo. Degere in mundo, & in aliquod rete incidisse, magnum non est. at versari in religione, & in mundi casles incidisse, res est omni lacrymarum fonte plan-genda.

I AM verò & alia de causa congruens est, ut religiosi tria dicta vota edant, nempe quia ego eos delegi & vocavi ex mundo, ad patranda eximia & heroica aliqua facinora: quo circa & opus est, ut animo sint generoso & forti, eumque rebus gestis declarent. atque idem exposcit sublimitas religiosi status, in quo eos collocaui. Addictū esse bonis his caducis & fluxis, animi vilis est & abiekti similiter deditum esse carnis illecebris, beluinum potius est, quam humanum. Conuenit ergò religiosos longissimè ab utraque vilitate abesse; quod certè faciunt per Vota, & dum generosum suum animum demonstrant, cauendo per virtutem, ad quod natura, sensusq; omnes inclinantur.

nāt. Verum Domine non video, quā generositas per obedientiæ votum declaratur, quo religiosi omnino se subiiciunt aliis? Sed nec satis capio, quemadmodum vile sit addictum esse opibus & voluptatibus huius vitæ, & non sit etiam vile obedire alteri & seruire etiam in rebus abiectissimis?

F I L I, facile ostendis te neque intelligere, neque ad iustum libram res expendere. Si enim tu arbitreris religiosos per obedientiæ votum aliis, quā mihi subiectos, vehementer falleris. Et si putas, amore mei seruire in rebus humilibus, vel subesse aliis ex mea ordinatione, sit res abiecta, multo amplius falleris. In aula mea longè alia est viuendi ratio, quā in mundo, vbi dignitas sumitur ex officio quod exercetur, & non ex fine & scopo qui spectatur, & ideo omnes querunt potius imperare aliis, quā subesse, omnes anhelant ad dignitates & honores. Et quia hæc in magno precio sunt apud homines, idcirco & illi qui illas dignitates gerunt, in magna sunt existimatione, & pro viris magnis habentur. Sed longè aliter res se habet. Si enim finis, ob quem aliquid agitur, sit vilis & abiectus, actiones quoque necesse est abiectas esse. Cum ergo mundi amatores

omnia

omnia sua faciunt propter finem obiectum,
ut ob pecuniae quæstum, existimationem
nominis, vanam gloriam, vindictam, & alia
id genus consequens est eorum labores &
actiones quoq; esse infimo loco habendas.
In mea verò aula oculus præcipue in finem,
qui sum ego, coniicitur, & a me omnes hu-
manæ actiones mutuantur suam dignita-
tem & valorem. Cumque ego omnes actio-
nes à religiosis amicis meis & filiis amore
mei factas, remunerem æterna gloria, nul-
la debet vel parua vel abiecta æstimari, sed
magna & præclara. Qui verò amore mei
se alteri subiicit, luculentum argumentum
præbet animi generosi & magni, quia n-
mihi, suo Domino gratum faciat, omnem
lapidem mouet. Itaque fili mi, non debes
æstimare vile, quod amore mei, & ad glo-
riam meam fit, quia habenda ratio est,
non tam rei, quam affectus & finis propter
quem illa fit. Vile non est, quod in cælum
vñsq; penetrat, & cælesti mercede com-
pensatur. Verè autem vile est,
quod humi hæret, & pre-
cio terreno com-
pensatur.

Quo